

SPILL AV ORKU

AT HALDA

ÚTJAÐARAN

Á LÍVI

Visti tú?
Fólkatalið í Vági,
Sumba og Hvalba
er vaksið
seinastu árin

– Tað er hópisleyst at royna at halda verandi bústaðarmynstur í Føroyum. Tað fer at broytast óansæð hvat, og at halda útjaðaran kunstiga á lívi er spill av orku, heldur Jóannes Jacobsen, búskaparfrøðingur

BARBARA HOLM

Hygga vit eftir demografisku broytingunum yvir 30-40 ár, so síggja vit sólarklárt, at fólk vilja búa í miðstaðarøkinum. Tað vil siga í økjum, sum hava koyrandi samband til Havnar. Tað vísur Jóannes Jacobsen, búskaparfrøðingur á.

Í hansara hugaheimi er »útjaðarin« tær smærru oyggjarnar í Føroyum, og serstakliga eru tað tær, har sambandi til Havnar er óstøðugt og trupult.

– Vit kunnu ikki halda uppá tær smærru oyggjarnar. Tær fara at avtoftast, óansæð hvat vit gera, sigur Jóannes.

Truplari við Suðuroynni og Sandoyinni

Nú er Sandoyartunnin komin ígjøgnum í Løgtinginum, og tað viðførir, at bæði Suðuroyggin og Sandoyggin eru torførari at meta um. Uttan tunnil hevði Sandoyggin óiva doyð út innan leingið, men við tunlinum er møguligt, at gongdin kann broytast.

Tó væntar Jóannes, at bæði Suðuroyggin og Sandoyggin fara at avtoftast, um enn tað verður nakað langt frammi í tíðini.

– Tað er tó bert ein meting frá

– Hyggja vit eftir demografisku broytingunum yvir 30-40 ár, so síggja vit sólarklárt, at fólk vilja búa í miðstaðarøkinum, sigur Jóannes Jacobsen, búskaparfrøðingur.

mínari síðu. Men hyggja vit eftir fólkatalinum hesi støðini seinastu 40 árin, so er tað ein púra greið gongd sum vísir, at fólk flyta frá hesum støðunum, sigur Jóannes Jacobsen.

Og hóast fólkatalið í eitt nú Vágs, Sumbiar og Hvalbiar kommunu er vaksið nakað seinastu árin, so er tað bert eitt lítið upplop, sum ikki fer at halda á hvørjum ári. At Varðin Pelagic valdi at byggja á Tvøroyri hevur so skapt fleiri arbeiðspláss, og eitt lítið lop í fólkatalinum, men heldur ikki tað er nóg mikið til at broyta gongdina.

– Sjálvt ikki Varðin kláraði at

steðga gongdini. So hvat skal landið kunna gera fyri at betra um støðuna, spyr Jóannes Jacobsen.

Tað eru sterkar miðsavnandi kreftir í landinum, og at berjast ímóti teimum, er spill av orku.

Tey eru summi sum halda, at tað er uppgávan hjá landinum at tryggja, at øll økinum eru javnsett tá ið umræður almenn arbeiðspláss við meira.

– Tað ber als ikki til. Tað letur seg ikki gera at gera Suðuroynna kappingarføra við økið norðanfyri, og um landið vil brúka so nógva orku, sum tað skal til fyri at uppnáa eitt

slag av kappingarføri millum økini, so oyðileggja vit alt tað føroyska samfelagið, heldur Jóannes Jacobsen.

Tað er kortini ikki bert Havnin, sum Jóannes heldur vit skulu leggja okkara orku í. Tað er alt miðstaðarøkið. Tað merkir eisini Vágoyinna, partvist Eysturoynna og Klaksvík, og annars alt Suðurstreym.

– Um tað gevur meining at leggja ein skúla í Klaksvík, so er tað finasta slag. Men einki skal leggjast hvørki í Havn ella aðrastaðni bert av tí orsök, at man ynskir at stimbra viðkomandi økið. Tað má vera tí, at tað er mest skynsama loysnin fyri alt samfelagið, heldur Jóannes.

Tað er umráðandi at ikki gera hetta kjakið til eitt kjak bert um Havnina. Eitt nú í Vestmanna veskur fólkatalið, og tað er helst tí, at tað er koyrandi til Havnar, og sethúsaprísurin er tað minni. Sostatt er miðstaðarøkið tann parturin av landinum, sum hevur koyrandi og rímliga lætta atgongd til Havnar. Hvørt prognosan hjá Jóannes fer at halda er sjálvandi vónleyst at gera nakra endaliga niðurstøðu um. Givið er tó, at ein breið semja tykist vera um, at tær smæstu oyggjarnar í landinum hava eina sera trupla framtíð.

BARBARA@SOSIALURIN.FO